

887.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 18 listopada 1927 r.

w sprawie zakazu przywozu pszenicy oraz mąki pszennej.

Na podstawie art. 7 punkt h) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. № 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Przywóz pszenicy (poz. tar. celn. 1 p. 1 b) oraz mąki pszennej (poz. tar. celn. 3 p. 1 b.) do obszaru celnego Rzeczypospolitej Polskiej jest zabroniony do dnia 31 grudnia 1927 r.

Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu może zwolnić od powyższego zakazu pewne ilości pszenicy i mąki pszennej.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie dziesiątego dnia po ogłoszeniu.

Towary, objęte na mocy niniejszego rozporządzenia zakazem przywozu, mogą być przywiezione bez pozwolenia Ministra Przemysłu i Handlu w ciągu pięciu dni od dnia wejścia w życie rozporządzenia niniejszego, o ile towary te:

- a) zostały nadane do przewozu koleją lub statkiem najpóźniej w przeddzień ogłoszenia niniejszego rozporządzenia, lub
- b) zalegają na polskim obszarze celnym w dniu ogłoszenia niniejszego rozporządzenia w celnich składach urzędowych i kolejowych oraz w składach nieurzędowych, pozostających pod zamknięciem celnym.

§ 3. Wykonanie rozporządzenia niniejszego powierza się Ministrom: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa, każdemu we właściwym mu zakresie działania.

Prezes Rady Ministrów: *J. Piłsudski*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

888.

**Rozporządzenie
Ministra Robót Publicznych**

z dnia 30 września 1927 r.

w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości i Ministrem Reform Rolnych w sprawie regulaminu komisji dyscyplinarnych dla mierniczych przysięgłych.

Na podstawie art. 16 ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o mierniczych przysięgłych (Dz. U. R. P. № 97, poz. 682) zarządza się co następuje:

Władze dyscyplinarne i strony.

§ 1. Dla orzekania o pozbawieniu mierniczego przysięgłego prawa używania tytułu mierniczego przysięgłego i wykonywania zawodu tworzy się przy urządach wojewódzkich oraz przy Komisarjacie Rządu na m. st. Warszawę wojewódzkie komisje dyscyplinarne, zaś przy Ministerstwie Robót Publicznych Ministerjalną Komisję Dyscyplinarną.

W skład wojewódzkiej komisji dyscyplinarnej wchodzi, jako przewodniczący, sędzia, delegowany przez prezesa sądu okręgowego, urzędnik urzędu wojewódzkiego, delegowany przez wojewodę, oraz urzędnik okręgowego urzędu ziemskiego, delegowany przez prezesa tego urzędu.

Właściwymi do delegowania są prezesi tych sądów okręgowych i okręgowych urzędów ziemskich, które znajdują się w siedzibie odnośnego urzędu wojewódzkiego, względnie tych, w których okręgu leży siedziba odnośnego urzędu wojewódzkiego.

W skład Ministerjalnej Komisji Dyscyplinarnej wchodzi sędzia Sądu Najwyższego, delegowany przez Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego, jako przewodniczący, jeden urzędnik Ministerstwa Robót Publicznych i jeden urzędnik Ministerstwa Reform Rolnych, delegowani przez właściwych ministrów.

Władze, powołane do delegowania członków komisji dyscyplinarnych tak wojewódzkich, jak i Ministerjalnej, wyznaczają prócz przewodniczącego i członków komisji również po jednym zastępcy każdego z nich. Zastępcy korzystają przy wykonywaniu swych obowiązków ze wszystkich praw osób, które zastępują.

Przewodniczący i członkowie komisji dyscyplinarnych tak wojewódzkich, jak i Ministerjalnej oraz ich zastępcy mianowani są na okres trzyletni.

§ 2. Wojewódzka komisja dyscyplinarna rozpatruje wszystkie sprawy dyscyplinarne, przekazane jej przez wojewodę w razie popełnienia przez mierniczego przysięgłego przestępstwa, pociągającego za sobą pozbawienie prawa wykonywania zawodu.

Do wydania orzeczenia właściwą jest komisja dyscyplinarna tego województwa, w którego obrębie mierniczy przysięgły ma swoją siedzibę. Ministerjalna Komisja przy Ministerstwie Robót Publicznych właściwą jest do rozstrzygnięcia odwołań przeciw orzeczeniom komisji wojewódzkich.

§ 3. Komisje dyscyplinarne orzekają w składzie określonym w § 1.

Przewodniczących i członków komisji dyscyplinarnych można wyłączyć od udziału w sprawie w wypadkach i na zasadach przewidzianych odnośnie do wyłączenia sędziów w ustawie postępowania karnego, obowiązującej w miejscu siedziby komisji.

W razie wyłączenia przewodniczącego lub członka komisji lub niemożności wzięcia przez którego z nich udziału w rozprawie na jego miejsce wchodzi zastępca.

§ 4. W komisjach dyscyplinarnych uchwały zapadają większością głosów. Przewodniczący oddaje swój głos na końcu.

§ 5. Władze, przy których komisje istnieją, dostarczają komisjom dyscyplinarnym potrzebnych akt